

Капетан

У олујној ноћи модро море бесни,
Гвоздене лађе на њему срећу лове.
Морнари горди и у души тесни,
За песмом сирена у пропаст своју плове.

На сребрном броду сам Капетан стоји,
Морски вук из прича и легенда стара.
У његовом срцу немир не постоји,
Држи свој курс, док гром небо пара.

Реф:

Гвоздене лађе у мрачни амбис тону,
Ломе их таласи, кидају их струје.
Горди морнари лицем својим клону,
Док Капетан плови кроз око олује.

Милош Павков, 2020.
[Регистровано и заштићено.](#)